

Всегостойниший Паше!

На Ваш шановний лист мисті мило ми
єсть відповісти:

Бібліотека пок: о. Никоревича була величезна-
несмаленна, майже до тих кількох тисяч
тисяч томів, але без найменшого порядку.

Тобі могла бібліотека була шанована і в
яким-такім ладі удержана, то на правду
була би неоціненна; але щорі; була в руках
світлого чоловіка, але не такого порядку
і чистоти. Пок: о. Никоревич був дуже за-
кляний на книжки, але не умів шанувати,
якби книжка дісталася в его руки, вже більше
не узяла світла денного. В его цілій домі;
в pokojю, в кухні, в коморі, в інших... ледяки
на землі книжки, газети, рукописи і всі
писма порозривані, поперелені, в цупіх
з барабанами, оцінками, гарбузами і зі всім
сміттям, і так разом було. Ніхто не ру-
шав і ніхто не смів жадного порядку робити -
господини не був -. Як той дим побудував, вікна
позадбав і обклеїв, так через 20 літ ніхто не бі-
лів, не замінював, вікна не отворав, та навіть

нікому не вільно було зайти до его дому.

Що сталося з всім тим колом о. Никоревича помер? — Помер нагло в Теремини, а з вігтми зателеграфували до потара щоб все заперечат.

Потар заперечат, а вігтак розіслав сімє робити. Муєв закликати людей щоб всі підписали якось упорядкувати. Книжки перекидали з одного вугта до другого, або з одного покою до другого спалати та поїстими —, при тім, що кому подобалося то брав —; ніхто не був в станиі допильнувати.

По сімєї інвентаря господарського, взяв се потар до сімєї книжок. Которі книжки еще могли називати се книжками, брав сирями до себе до Визуца і там сімєвав а вігтак привозив.

Писав тоїм книжки шчо з місяць, аф му се сирі крило; вігтак ііслав свого писаря на місяць і той писав еще кілька книг. Розуміє ся що через той час еще много книжок проїшло.

Забав собі потар досити праці, бо мислив що за перейрваджене такого величезного сімєу буде признана вігтовизна на сирітність. Правда, на сирітність признана, але не знало чи виплачена, бо книжок ніхто не хотів брати. — Потк: о. Никоревич в ієстатменті займає сав свого бібліотечку на Народній ділі в Коломиї, але голуць і до нині еще не забрали.

Короче на
дуже низ
забавляю
стаття на
і умістити
соби записи
Сирітні п
чим разом з
Коломиї де
помістане
М з кірком
рад, чнаго
таї все на
М мале
напис що
мислив-ем
Ну-щось зир
але ал побі
і латинське
нефити, — та
моє не ма
мало зирки
дизавного
Все зиртан
до а мінько
дуб се, щоб
бу. Алкун
тім? Коби
мобили бігос
мифе Вам
мож, до того

Далеко більше потрібні комітетам з книжок,
контри знаходяться у Лавра Грабовецького, бо то
все єсть в цілості; але яким способом? Купити
Вам що тих книжок єсть на 5 фрив. А зрештою
вир не даєть. Треба би щось заводу подати, аби
було кілька тій книжки перекладути, та
щоб могла було ірмізієі взяти до друку.

Отже если Ви щимби з мене интарвалі, що
єсть у мене і з тої бібліотеки, що єсть у Лавра
Грабовецького комітетам, можете хочуть ірмі-
іхати до Балунець і все тоє перекладути.

У многого способу нема. Але треба би Вам
перше вернутити в Коломиї до комітету
Народного Дару, і отримати щось інформацію,
або щось призначеня, — а і сам незнаю, того
треба.

Тіє рукописи єсть у мене, але не можю их
привести до порятку, хотієй досить швидко
єм час, таі напуманів-єм єа, бо не єсть сторо-
ни нумеровані, таі так написано і надзрано
що не можю ірмізієі. Да переконана
пошлам Вам кілька картинок тої рукописи.

На взаєі поздоровляю Вас Безсмертній
міі Вам і тимучь низрайшим
служого

Василь Тарич
Управитель школи.

Таричі. 20. II. 1895.

Нар
мене
виз!
Біда
дновід
ф-ар
порядк
знаєт,
дав гро
варам
мудра
градів,
— отом
ду був
не, він
наше пр
Рабм